

قیام مردم در تونس

۱۲/۰۱/۲۰۱۱: اعتراضات شدید و قیامگونه علیه قدرت دولتی کشور از نیمه ماه دسامبر بدینسو تونس را به لرزه درآورده است. ۳۵ کشته را سازمانهای حقوق بشر تا حال با ذکر نام گزارش داده اند ولی تعداد کشته شده گان را تا ۵۰ نفر تخمین میکنند. یک تن از منسوبین سندیکاهای کارگری صادق محمودی به رسانه های جمعی از کشته شدن ۵۰ نفر در شهر قصرین در نزدیکی نوار سرحدی الجزایر صحبت میکند. قتلها نتیجه برخورد نیروهای خون آشام پولیس آنکشور میباشد که از جانب رئیس جمهور تونس ذین العابدین بن علی تشویق می گردیدند و آن اینکه موصوف اعتراض کننده گان را در بیانیه های علنی اش "تروریست" مینامد.

ریشه و پیشینه نا آرامیهای هفته های پیش در تونس رابطه دارد به میزان بزرگ بیکاری در میان ۱۵ الی ۲۹ ساله ها و بخصوص در میان فارغان پوهنتونها. فیصدی جمعی بیکاران در تونس به ۱۴ درصد میرسد و نظر به آمار بانک جهانی ۳۷ درصد افراد تحصیلکرده حتی بعد از سال سوم فراغت بیکار اند. در چنین وضعی اکثریت بیکاران مجبور اند، بخاطر زنده ماندن از طریق کارهای کوتاه مدت و بیگانه با رشته شان، پول بدست بیاورند. محمود بوعزیزی محصل ۲۶ ساله رشته تکنالوژی اطلاعاتی در انستیتوت عالی مهدیه یکی ازین بیکاران بود. در شهرک سیدی بوزید (۱۹ هزار باشند، در ۲۱۰ کیلومتری جنوب غرب تونس) موصوف از طریق فروش میوه جات امرار حیات میکرد. پولیس محل بنا بر هدایت اداره مربوطه بتاريخ ۱۷ دسامبر غرفه اش را غصب کرد. هنگامیکه بوعزیزی استرداد غرفه و اجناس آنرا از مأمورین پولیس مطالبه و به ناکامی مواجه شد و ادارات مربوطه حق وی را اعاده نکردند، بالای خود بنزین ریخت و خود را به آتش کشید و در همین اثنا چندین بار فریاد میزد "فقر را پایان بخشید! بیکاری را خاتمه

دهید!". بوعزیزی با سوختگی مدش که بعد از چند روز محدود باعث مرگ وی شد، به شفاخانه انتقال گردید .

روز بعد (شنبه ۱۸ دسامبر) و بعد از آن بخاطر این حادثه صدها باشندۀ شهرک سیدی بوزید به اعتراض پرداختند. حکومت برای کنترل و سرکوب اعتراض مردم صدها پولیس را غرض تقویت ارگان محلی قدرت به آنجا فرستاد. با وجودیکه در وسائل اطلاعاتی رسمی اعلام داشتند که اعتراضات در سیدی بوزید " صرفاً شایعات بی اساس " اند، ولی این اعتراضات خیلیها سریع وارد سائر شهرهای تونس چون سفاکس و سوسه شد و روز دوشنبه مؤرخ ۲۷ دسامبر تونس پایتخت آنکشور را نیز فرا گرفت. در آنجا اضافه از یکهزار افراد تحصیلکرده بخاطر بیکاری ایکه دامنگیر شان است اعتراض و " ایجاد محلهای کار " و پایان " رشوه ستانی در کشور " رامطالبه کردند. هنگامیکه پولیس در تونس از دنده های برقی علیه تظاهر کننده گان استفاده میکرد، همین نیروها سه روز قبل در شهر (منزل بوزیان) - گویا بخاطر دفاع خودی- سلاح گرم رامورد استفاده قرارداده و یک جوان ۱۸ ساله رابقتل رسانیدند .

نظربه اظهارات منابع سندیکایی در آنجا نیزحدود ۲۰۰۰ نفر علیه بیکاری روزافزون در میان جوانان به مظاهره دست زدند. شرکت کننده گان بخاطر انزجار، موتر های پولیس، تأسیسات خدمات اطلاعاتی و دفاتر حزب حاکم را که از ۲۳ سال بدینسو رئیس جمهور بن علی منسوب به آن است به آتش کشیدند. در اواخر سال ۲۰۱۰ اعتراضات زحمتکشان تونس در تعدادی از شهرهای تونس گسترش یافت ودر آغاز امسال با نیرومندی مجدد مشتعل شد. هنگامیکه قدرت دولتی تونس در برابر آنان با برخورد خشن مقابله کرد، تعدادی از شهرها قسمأ در حال محاصره قرار گرفتند. سیستم تماس با دنیای خارج قطع گردید، پولیس از سلاح گرم علیه اعتراض کننده گان استفاده کرد و منسوبین حزب حاکم ومأمورین دولتی با راه اندازی عملیاتها، شکار بالای تظاهر کننده گان گویا صادر شده را آغاز کردند. ناظرین از ارغاب گزارش میدهند که شهر از جانب پولیس محاصره شده و درکلیه نقاط شهر ۲۰۰۰ نفر در برخوردها با نیروهای امنیتی در گیر بودند. یکی از باشنده گان که خودرا ناظر حوادث میدانداز طریق تلفون به آژانس خبری رویتراگفت "پولیس گاز اشک آور را مورد استفاده قرار داده و به فیر کردن بالای مردم آغاز نهاد". گزارشات همگونی از یک گزارشگرزن با نام مستعاراز سیدی بوزید، از الغب در

نقاط مرکزی کشور و همچنان از شهر قیروان و محله بحری سوسه ارائه شده است. برای پایان بخشیدن به برخوردها علایمی وجود ندارد. این زن جوان میگوید که "سیدی بوزیددر اشغال کامل است. تعاله نیز روابطی با دنیای خارج ندارد. آمار مؤرخ ۱۱ جنوری ۲۰۱۱ میرساند که شبکه های تلفونی، تلفون همراه و انترنت قطع شده است. در قصرین علاوه بر همه، اردونیز سرکوب میتنگها را بعهدہ گرفته است. همه دفاتر پولیس درین مقطع زمانی به آتش کشیده شده بود. علاوه ادارات، بانکها و سائر سمبول های قدرت دولتی در جریان نا آرامیهای چندروزه به آتش کشیده شده و تعداد کثیری از دکانها و مغازه ها مورد چپاول قرار گرفته است. به قول از له موند روزنامه فرانسوی، سربازان سعی میورزیدند تا باشندگان در ماتم نشسته را غرض اجرای مناسک و مراسم تدفین مرده های شان مانع تشکیل اجتماعات شوند. (زیوود دویچی سایتونگ مؤرخ ۱۲/۰۱/۲۰۱۱) روز سه شنبه هفته روان بازم با قاطعیت ارتجاعی همگون طوریکه وزارت آموزش در آغاز این هفته اعلام داشت، همه تأسیسات آموزشی مسدود و تدریس در مکتبها و پوهنتونها تعطیل گردید. همزمان با این مسائل، رهبری دولت و رئیس آن بن علی کوشش میکنند تا در سیاست و تسلط ۲۳ ساله شان که در ضدیت با منافع زحمتکشان است، تعدیلهای کوچک و قبل از همه تبلیغاتی به اعتراض کننده گان تضمین کنند. بدین ترتیب بن علی در روزهای اخیر اعلام کرد که وی میخواهد امسال ۳۰۰/۰۰۰ محل جدید کار را به اضافه ۵۰/۰۰۰ محل کار که از جانب کارفرمایان تونسی ایجاد خواهد شد، بدسترس بگذارد. تسهیلات مالیاتی برای پروژه های تأمین این امر (یعنی: ایجاد تأسیسات کاری) در نظر است. موصوف برای ده سال آینده اعلام داشت که- صرفاً منابع کافی این امر را ممکن میسازد.

حتی اخیر سال ۲۰۱۰ وزیر امور مخابرات اسامه رضانی از وظیفه اش سبکدوش شد، بروز چهارشنبه هفته جاری بعد از انتقاد شدید همه نیروهای اپوزیسیون کشور و حتی سندیکاها که از جمله نیرو های وفادار به دولت هستند، وزیر داخله نیز سبکدوش گردید. نخست وزیر اعلام داشت که همه توقیف شده گان آزاد شوند و یک کمیسیون باید اتهامات علیه پولیس و کارمندان دولت را بررسی نماید. اینکه آیا این مطلب بیشتر خصوصیت مانور دارد یا خیر، در آینده روشن خواهد شد. پیشداوری رئیس دولت که اعتراض کننده گان را "تروریست" و افراطی "اطلاق کرده است، برای توده های زحمتکش مظلوم و پرابلمهای شان مانوس نیست. معمولاً در چنین

مواردی اکثریت نیروهای سیاسی التیام را در تفاهم با قدرتهای بزرگ و جامعه اروپا می بینند. اینجا هم به فرانسه و جامعه اروپا اتکا میشود تا در تونس مداخله کنند. افزون بر این منشی عمومی سازمان ملل متحد بان کی موون نیز درین هفته در زمینه فعال شده است. نماینده گان وسائل اطلاعات جمعی (خبرنگاران بدون سرحد) طالب حقوق فردی شان جهت تهیه راپورتاژها هستند. ولی چه کسی میتواند اعتقاد داشته باشد که نیروهای خارجی با مداخله شان در تونس منظور دیگری غیر از تأمین منافع و مقدم بر همه تجارت خودشان داشته باشند؟؟

همبستگی ما با توده های مردم در تونس است که قیام شان بدون شک وارد و برحق است. توده های مردم راه ظفرنمون شانرا بسوی نهضت اجتماعی در حال و آینده، خود وبدون "کمک رسانان" خودخواه از خارج، می یابند. حزب کمونیست لبنان این مطلب را در یکی از اعلامیه هایش در دسامبر ۲۰۱۰ چنین توضیح میدارد: بیروی سیاسی حزب کمونیست لبنان همبستگی خویش را با قیام انسانهای فقیر در شهر سیدی بوزید اعلام داشته و به کارگران، محصلان و نیروهای دموکرات تونس، بخاطر مواضع شجاعانه شان علیه اختناق از جانب قدرت دولتی و تسلط یگانه فامیلکه باعث فقر و بیکاری در تونس شده است، سلام میفرستد. قیام علیه بیعدالتی و توهین و علیه مبدل ساختن تونس به یک زندان، نقطه آغازین برای متوقف ساختن پلانهای اجتماعی و اقتصادی ایکه از طریق آن قدرت دولتی، بحران کشور و بحران بورژوازی و بار سنگین بحران عمومی را بر شانه های طبقه کارگر میخواهد حمل کند، محسوب میگردد. و حزب کمونیست لبنان روی مطالباتش تأکید میکند: پایان دادن به همه اشکال فشار و احتراز از ممنوع قراردادن جنبش مقاومت سیاسی کارگران، محصلان و مردم. کلیه مسئولان و قاتلان باید در محکمه مورد بازپرس و مجازات جدی قرار گیرند. باز داشت شده گان رها گردند و گرامیداشت قهرمانان شهید که بوسیله قدرت دولتی سرکوبگراز جهان رفتند، عملی گردد.